

3. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
4. Огляд державних фінансів України // Лізинг в Україні — 2007. — № 2. — С. 1—5.
5. *Меренгс Е.* Стан ринку лізингу в Україні / Ернст Меренгс // Лізинг в Україні. — 2006. — № 1. — С. 1—4.
6. *Цыбулько А. И.* Лізинг. Итоги 2009 года. [Електронний ресурс] / А. И. Цыбулько // Режим доступу : <http://infobank.by/1798/Default.aspx>
7. Рынок лизинга России. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.analyticgroup.ru/news/?id=29>
8. *Скрыпник Е. Б.* Некоторые аспекты развития российского рынка лизинга / Е. Б. Скрыпник // Деньги и кредит. — 2008. — № 5. — С. 43—48.

Статтю подано до редакції 27.05.11 р.

УДК 339.564

С. А. Лісовенко,
аспірант, кафедра міжнародної торгівлі,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

АНАЛІЗ ТА ОСНОВНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОГО ЕКСПОРТУ УКРАЇНИ

АНОТАЦІЯ. У статті проведено аналіз експорту України, досліджено його структуру і динаміку. Розраховано частку товарів з високою доданою вартістю в загальному експорті та виявлено що наявний потенціал експорту високотехнологічної продукції використовується не в повній мірі. Запропоновано систематичний та поетапний підхід до розвитку високотехнологічного експорту України.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: експорт, високотехнологічний експорт, розвиток експорту, експортний потенціал, експортна політика.

АННОТАЦИЯ. В статье проведен анализ экспорта Украины, исследованы его структура и динамика. Определена доля товаров с высокой добавленной стоимостью в общем экспорте и выявлено что имеющийся потенциал экспорта высокотехнологичной продукции используется не в полной мере. Предложен систематический и поэтапный подход к развитию высокотехнологичного экспорта Украины.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: экспорт, высокотехнологичный экспорт, развитие экспорта, экспортный потенциал, экспортная политика.

ANNOTATION. In the article Ukraine's export are analyzed, its structure and dynamics are investigated. The share of goods with high added value is calculated in the total export and the potential export of high-tech products is not used in full. The systematic and phased approach is proposed for development of hi-tech export in Ukraine.

KEY WORDS: export, high-tech export, development of export, export potential, export policy.

Вступ. У сучасних умовах всеосяжної глобалізації світової економіки та кооперації світового господарства економічне місце держави визначається такими важливими чинниками, як наявність власних ресурсів та ступінь інтегрованості в світове господарство. Основним фактором інтеграції будь-якої країни в світове господарство є створення дієвої системи розвитку експорту, яка в свою чергу базується на вмінні національного виробника виробляти високоякісну, високотехнологічну та конкурентоспроможну продукцію що може задовольнити потреби світового ринку в якості, ціні та рівні обслуговування.

Таким чином, розвиток зовнішньої торгівлі, для країн які прагнуть динамічно розвиватись, є першочерговим завданням для збагачення та функціонування національної економіки. Найбільш пріоритетним сектором світової торгівлі, на сьогоднішній день, являється торгівля високотехнологічною продукцією. Експорт, який базується на продукції з високою доданою вартістю, є необхідною передумова розвитку економіки та підґрунтя формування позитивного іміджу країни виробника.

Виробництво високотехнологічної продукції, в кожній країні, притаманне, перш за все, таким галузям промисловості, як: машинобудування, приладобудування та радіоелектронна промисловість. У даних галузях зосереджено практично весь ресурсний, науковий та інноваційний потенціал лідируючих країн-учасників міжнародної торгівлі.

Для вітчизняної економіки експорт високотехнологічної продукції має особливо стратегічне значення, так як експорт товарів з високою доданою вартістю сприяє: економічному зростанню, розвитку наявних та потенційних конкурентних переваг, розвитку та впровадженню новітніх технологій, надходженню валютних ресурсів та створенню умов для залучення масштабних іноземних інвестицій.

Постановка проблеми. Після розпаду СРСР наша держава отримала в спадок досить вагому частку однієї цілої промислової системи, в якій, для виробництва, були задіяні підприємства різ-

них республік, що при утворенні незалежних держав призвело до втрати виробничих зв'язків та руйнування промисловості. Зважаючи на це, Україна за роки незалежності поступово розвивала та нарощувала свій експортний потенціал, який зосереджений переважно у видобувних і обробних галузях промисловості, а також в енергетичному і агропромисловому комплексах.

Економіка нашої держави спрямована, перш за все, на експортоорієнтовану модель розвитку, але беручи до уваги низьку частку наукомісткої продукції в експорті можна побачити не зовсім бажаний характер участі країни в міжнародному поділі праці. Характерною рисою експортної політики України залишається її певна невідповідність пріоритетам розвитку, які передбачають інтеграцію в європейські структури та глибокі взаємозв'язки з іншими розвиненими державами.

Проблема розвитку високотехнологічного експорту та підвищення конкурентоспроможності обробних галузей промисловості, перш за все машинобудування, приладобудування та радіоелектроніки, викликає занепокоєння. Ця проблема стала хронічною для економіки України та її експорту, сировинна складова якої є досить ваговою. Дана ситуація небезпідставно являє загрозу національній безпеці. Цьому прикладом є світова економічна криза, яка нещадно похитнула, й без того, слабку основу економіки України. Це змушує усвідомити потребу в інноваційній економіці, в розвитку виробництва продукції з високою доданою вартістю і в експорті високотехнологічної продукції як життєво важливої необхідності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Становлення та ефективність використання експортного потенціалу країни є складним та багатоаспектним процесом, на який впливають як внутрішні, так і зовнішні чинники. Дослідженню різноманітних аспектів зазначеної проблеми присвячені роботи багатьох зарубіжних та вітчизняних науковців-економістів. Серед зарубіжних — слід відзначити вагомість робіт В. Леонт'єва, А. Сміта, Д. Рікардо, П. Самуельсона, Е. Хекшера, Б. Оліна, А. Бранха, Д. Лефевра, Д. Ернста, Д. Гоппена та інших, де загальним чином висвітлюється проблематика формування та реалізація експортного потенціалу [5, 8].

Серед українських учених ґрунтовні надбання, за окремими аспектами даної проблеми, мають:

— регулювання зовнішніх відносин та торгівлі (Ю. В. Макогон, Д. Лук'яненко, Т. Циганкова, А. Поручник, Л. Антонюк та ін.);

— експортно-імпортна політика (Б. Андрушків, І. Бураковський, В. Геєць, І. Гладій, І. Тивончук, Л. Чернобай, О. Шнипко та ін.);
— формування та реалізація експортного потенціалу (В. Авдєєнко, В. Архіпов, Т. Богомолова, Ю. Донець, В. Оніщенко, М. Жук, Б. Калашников та ін.) [1, 2, 4, 6, 9].

Але все ж таки, зважаючи на численні наукові розробки і дослідження у вирішенні даної проблеми, не існує загальноприйнятої методика ефективної оцінки експортного потенціалу та його складових. Мало дослідженими є критерії, що визначають методи і форми стимулювання високотехнологічного експорту. Тому гостро постала потреба в комплексному підході до вибору відповідних шляхів зміцнення міжнародного торговельного співробітництва та створення індивідуальної системи стимулювання високотехнологічного експорту для нашої держави, враховуючи тенденції світового економічного розвитку.

Дослідження та вивчення даної проблематика є досить актуальним як з теоретичної, так і з практичної сторін, враховуючи нинішню ситуацію в економіці України.

Постановка завдання. Метою даної статті є дослідження експортного потенціалу України та розробка системи ефективного розвитку і просування на міжнародні ринки високотехнологічної продукції в умовах всеосяжної глобалізації.

Для досягнення зазначеної мети виникає необхідність вирішити наступні завдання:

- провести структурний аналіз експорту України;
- визначити частку високотехнологічної продукції в загальному обсязі національного експорту;
- систематизувати шляхи розвитку та просування експорту високотехнологічної продукції.

Виклад основного матеріалу. Починаючи з моменту проголошення незалежності нашої держави, першим і найголовнішим пріоритетом у зовнішній діяльності було визначено курс на формування нового торговельного режиму з подальшою інтеграцією у світове господарство.

Передбачалось проведення зовнішньоторговельної політики з поступовим збільшенням відкритості національної економіки, запровадження сучасних форм співпраці із зарубіжними країнами, перебудова і формування нової структури експорту та імпорту, а також створення потужного експортного потенціалу.

Аналіз торгівлі товарами показує, що за 2010 рік Україна провела зовнішньоторговельні операції з партнерами із 217 країн світу. За цей період експорт товарів склав 51 430,5 млн дол. США, імпорт — 60 739,9 млн дол. Порівнюючи з 2009 роком експорт збільшився на 29,6 %, імпорт — на 33,7 %.

Таким чином Україна має від'ємне сальдо в сумі 9309,4 млн дол. (у 2009 році також було від'ємне сальдо в сумі 5737,4 млн дол.). Дана ситуація була спричинена перш за все імпортом енергетичних матеріалів, нафти та продуктів її перегонки в сумі 15 941,3 млн дол., наземних транспортних засобів, крім залізничних — 2780 млн дол. та полімерних матеріалів, пластмас — 2355,1 млн дол. (в Україні, баланс зовнішньої торгівлі товарами має від'ємний коефіцієнт починаючи з 2005 року) [10].

За географічним спрямуванням продукція експортувалася переважно до країн СНД — 36,4 % від загального обсягу експорту, Європи — 26,9 % (у т. ч. до країн Європейського Союзу — 25,4 %), Азії — 26,7 %, Африки — 5,9 %, Америки — 3,9 %, Австралії і Океанії — 0,1 %.

Найбільші експортні поставки здійснювались до Російської Федерації — 26,1 % від загального обсягу експорту (залізничні або трамвайні локомотиви, шляхове обладнання, механічні машини, чорні метали, енергетичні матеріали, нафта та продукти її перегонки), Туреччини — 5,9 % (чорні метали, насіння і плоди олійних рослин, енергетичні матеріали, нафта та продукти її перегонки, добрива, жири та олії тваринного або рослинного походження), Італії — 4,7 %, Білорусі — 3,7 %, Польщі — 3,5 %, Німеччини — 2,9 % та Індії — 2,8 % [10].

Несприятливою у зовнішній торгівлі України є структура експорту, в якій 3/4 складає сировина та продукти первинної обробки. Через відставання з реструктуризацією економіки найвагоміші експортні можливості все ще зосереджені у традиційних індустріальних і сировинних галузях.

Основу товарної структури українського експорту складали чорні метали та вироби з них — 32,3 % від загального обсягу експорту. Мінеральні продукти становили 13,1 %, механічне та електричне обладнання — 11 %, продукти рослинного походження — 7,7 %, продукти хімічної та пов'язаних з нею галузей промисловості — 6,8 %, транспортні засоби та шляхове обладнання — 6,3 %, жири та олії тваринного та рослинного походження — 5,1 % [10].

Структура динаміки українського експорту промислової продукції показує, що рух окремих його позицій не відповідає світовим тенденціям. Так, у структурі експорту зростає частка неблагородних металів, у той час як у світі вона має спадну динаміку. І навпаки, частка машин, апаратів та засобів зв'язку має тенденцію до зменшення зважаючи на те, що у світовій торгівлі вона інтенсивно зростає. Так у загальному обсязі експорту товарів у порівнянні з 2009 р. збільшилась частка чорних металів — з 25,8 % до 28,4 %, енергетичних матеріалів, нафти та продуктів її перегонки — з 5,4 % до 7,1 %, жирів та олій тваринного або рослинного походження — з 4,5% до 5,1%, руд, шлаків та золи — з 3,4 % до 5 %, залізничних або трамвайних локомотивів, шляхового обладнання — з 2 % до 4,7 %. Натомість зменшилась частка механічних машин — з 7 % до 6,1 %, електричних машин — з 5,6 % до 4,9 %, зернових культур — з 9 % до 4,8 %, виробів з чорних металів — з 4,9 % до 3,9 % [3, 10].

Отже, проаналізувавши структуру експорту, ми помічаємо, що внесок зовнішньої торгівлі в розбудову економіки України є досить відносним. Маючи від'ємне сальдо торгового балансу, відбувається вимивання валютних ресурсів з держави, що ніяк не сприяє економічному розвитку.

Головною проблемою є те, що в структурі експорту переважає більш сировинна продукція (особливо продукція металургії) та виробы з чорних металів, а конкурентоспроможність забезпечується за рахунок наявності великої кількості природних ресурсів, дешевою робочою силою, сприятливим географічним розташуванням та розвинутою транспортною інфраструктурою. Тому наша країна має економіку, яка повністю залежить від цінової кон'юнктури і попиту на продукцію металургійної галузі в світі. Дуже прикрим є те, що ця галузь промисловості, маючи мізерну додану вартість, визначає основні перспективи подальшого розвитку української економіки [3].

Така модель розвитку є неоптимальною для економічного зростання держави, тому постає необхідність зміни моделі розвитку національної економіки.

З огляду на світові тенденції, помічаємо що економічно розвинені країни постійно нарощують експортну частку високотехнологічної продукції з високою доданою вартістю. Така спрямованість в експортній політиці сприяє економічному розвитку і не надто розвинених країн (Тайвань, Корея та ін.).

Україна, маючи істотні переваги, нехтує цією тенденцією, так частка високотехнологічної продукції складає лише 17,9 % від загального експорту. Це переважно транспортні засоби, механічне обладнання, машини та механізми, електро-обладнання та їх частини, пристрої для записування або відтворення зображення і звуку [10].

Але все ж таки, наша держава має значний потенціал високотехнологічних галузей промисловості. Вона займає п'яте місце серед провідних країн світу (після США, Росії, Франції, Китаю) у космічній галузі. Прикладом цьому є участь України в ряді міжнародних проектів: Sea Launch; створення Міжнародної космічної станції; спільний із Бразилією та Італією проект пусків модернізованого ракетноносія «Циклон-4» з бразильського космодрому; спільний з РФ проект модернізації міжконтинентальної балістичної ракети СС-18 тощо. Україна є також однією з дев'яти держав світу, які проектують та будують літаки військово-транспортної авіації. Сильними є позиції національного літакобудування у створенні вантажних транспортних літаків. З часів СРСР в Україні створена суднобудівна база, яка вважалася однією з найпотужніших в Європі. Нині суднобудівна галузь України налічує понад 100 заводів, у т. ч. 11 базових суднобудівних підприємств. Україна має відчутні успіхи в експорті зброї та військово-технічних послуг: починаючи з 1997 р., вона впевнено посідає місце в десятці світових експортерів [11].

Саме нарощування виробництва в зазначених галузях дасть продукцію із значною часткою доданої вартості та стане підґрунтям для створення ефективної структури українського експорту. Та, на жаль, цей потенціал використовується не належним чином.

Головною причиною такої ситуації залишається відсутність дієвих економічних механізмів, які стимулюють як інвестування в інноваційну сферу для створення нововведень, так і їх комерціалізацію.

У країні відсутня також цілісна програма державної підтримки експорту взагалі та високотехнологічного, зокрема.

Крім того, досить широкий комплекс причин знижував загальну конкурентоспроможність продукції. Сюди можна віднести: зниження купівельної спроможності в країні; низький рівень інвестицій у модернізацію; обмеженість номенклатури; незадовільний менеджмент та маркетинг; відсутність сервісного обслуговування.

Для виходу з такої ситуації Україна має увійти в колію своєї індивідуальної економічної моделі прогресивного розвитку за допомогою виробництва та експорту сучасної високотехнологічної продукції на світові галузеві ринки. Підприємства, які зможуть посісти в цьому процесі провідні позиції, стануть головними суб'єктами глобальної економіки. Також сучасна перспектива полягає у тісному співробітництві з високотехнологічними центрами зарубіжних країн, які виявляють значну цікавість до нових науково-технічних розробок українських підприємств та фахівців.

Нещадна конкурентна боротьба, із застосуванням недобросовісних методів у галузі поставок високотехнологічної продукції на зовнішній ринок, вимагає від українських підприємств створення ефективних механізмів підвищення конкурентоспроможності продукції, формування методів протидії агресивній конкуренції, а також розробка стратегії утримання та закріплення конкурентних позицій.

На шляху розвитку високотехнологічного експорту початковою стадією повинно стати створення сприятливих умов:

- розробка ефективної законодавчої бази зовнішньої економічної діяльності з врахуванням світового досвіду, особливо в частині валютної, податкової і тарифної політики, з метою заохочення експортної діяльності;

- створення державних інституцій з представництвами в економічних регіонах з метою сприяння експорту та інформування експортерів;

- створення державної фінансової установи з часткою приватного капіталу для кредитування оборотних коштів високотехнологічних підприємств експортерів, а також страхування та гарантування експортних програм;

- розвиток транспортної інфраструктури для забезпечення транспортних поставок;

- створення закордонних торгівельних представництв з метою просування високотехнологічного експорту України;

- активізація роботи української дипломатії у сфері торговельних відносин з країнами, які мають досить ємні та перспективні ринки;

- включити до відповідної державної програми науково-дослідну роботу з комплексного вивчення високотехнологічного експортного потенціалу України, з метою виявлення пріоритетних галузей і виробництв, враховуючи внутрішні можливості та

світову кон'юнктуру. Виконавцем даної науково-дослідної роботи визначити НАН України із залученням інших наукових закладів.

У результаті зазначених дій: по-перше — більш інтенсивно розвиватиметься та нарощуватиме обсяги вже існуючий високотехнологічний експорт; по-друге — буде стимульовано експорт високотехнологічної продукції, яка ще не експортувалася; по-третє — сформується сприятливі умови для інвестицій, як національних, так і іноземних.

Наступною стадією розвитку високотехнологічного експорту є формування державної експортної політики, яка повинна передбачати:

- щорічне збільшення обсягу бюджетних коштів передбачених статтею бюджету щодо реалізації програм страхування та гарантування експорту;

- створення програм кредитування галузей орієнтованих на експорт товарів з високою часткою доданої вартості;

- залучення страхових установ до операцій у зовнішньоторговельній діяльності з метою страхування більш ширшого переліку ризиків з обов'язковим частковим перестрахованням державою самих страхових установ;

- за підтримки держави організувати масштабні міжнародні виставки і презентації національної високотехнологічної продукції в Україні та закордоном з метою реклами.

Зазначені напрямки експортної політики забезпечать поступове розширення асортименту та зростання частки високотехнологічної продукції в загальному експорті, що змінить його структуру та географічне спрямування. У зв'язку з цим можна очікувати відкриття нових ринків та початок створення позитивної репутації для вітчизняних виробників на світовому ринку.

Головною стадією розвитку експорту високотехнологічної продукції є: вихід на міжнародний ринок, закріплення на ньому та утримання непохитних позицій.

Для цього необхідно:

- забезпечити державне фінансування підтримки експорту на рівні промислово розвинених країн;

- сприяти формуванню збутової та обслуговуючої мережі для української високотехнологічної продукції за кордоном;

- захищати національні інтереси на зовнішніх ринках від недобросовісної та агресивної конкуренції, беручи участь у роботі організацій економічного співробітництва;

— використовуючи досвід зарубіжних країн розробити ефективну систему просування вітчизняної продукції для високотехнологічних галузей.

У кінцевому результаті український експорт сформує нову структуру, де буде вагомою частка продукції з високою доданою вартістю, частка в експорті сировини буде зменшуватись, відбудеться значне імпортозаміщення та в позитивну сторону зміниться сальдо торгового балансу.

Також, у сучасних умовах для швидкого технологічного прогресу важливим фактором розвитку експорту продукції, з високою доданою вартістю, є інноваційна складова виробництва, базою для якої повинні стати галузеві об'єднання конструкторських бюро з державним фінансуванням на початковому етапі.

Висновки. Отже, проаналізувавши структуру та динаміку експорту України, можна зробити висновок, що зовнішня торгівля представлена переважно сировиною та товарами з низькою доданою вартістю. Частка високотехнологічної продукції навіть не складає 1/5 від загального експорту, тому й участь українських товаровиробників на світових ринках мізерна, хоча експортний потенціал є досить значним і оцінюється приблизно в 10 млрд дол. США. Але наша країна не використовує його в повній мірі і тим самим не додержується визначеного політичного курсу на економічне зростання шляхом інноваційного розвитку.

Тому розвиток національної економіки зосереджений на основі експортно-сировинної моделі, єдиною перевагою якої є можливість легко отримувати валютні надходження для вирішення проблеми постачання дефіцитних енергоносіїв [12]. Ця модель, аж ніяк, не сприяє економічному розвитку України. Таким чином постала проблема в створенні системного підходу для розвитку високотехнологічного експорту.

Автором запропоновано три основні стадії розвитку національного високотехнологічного експорту.

1. Створення сприятливих умов та підґрунтя для розвитку високотехнологічного експорту, що передбачає: створення законодавчої бази; створення державних інституцій підтримки експорту; забезпечення фінансових потреб; розвиток транспортної інфраструктури; закордонна політика в сфері експорту; дослідження перспектив розвитку.

2. Розробка та проведення ефективної державної політики з метою розвитку високотехнологічного експорту, яка повинна пе-

редбачати: бюджетне фінансування постійно зростаючих фінансових потреб; реалізацію методів ухиляння від ризиків; рекламування товарів методом проведення виставок.

3. Вихід на міжнародний ринок, закріплення на ньому й утримання непохитних позицій шляхом фінансового стимулювання експорту високотехнологічної продукції, розвитку збутової мережі, участю в торгово-економічних об'єднаннях та створенням системи ефективного просування продукції з високою часткою доданої вартості.

При умові, використання запропонованої системи стимулювання експорту високотехнологічної продукції, буде забезпечено сталий та послідовний розвиток значної кількості галузей національної економіки, в якому буде задіяний весь вітчизняний науково-дослідний потенціал. Зміниться на краще структура вітчизняного виробництва та експорту, збільшаться валютні надходження до країни, поповниться бюджет і виникнуть умови щодо вирішення найактуальнішої проблеми — низький рівень соціального розвитку і добробуту населення.

Література

1. Антонюк Л. Л., Поручник А. М., Савчук В. С. — Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації. — К.: КНЕУ, 2003. — 393 с.
2. Білорус О. Міжнародний маркетинг у сфері торгівлі інтелектуальним продуктом // Вісник Національної академії наук України. — 2002. — № 5. — С. 9—19.
3. Горбенюк А. Економічні аспекти експорту продукції металургійної галузі // Економіка. Фінанси. Право. — 2000. — № 11. — С. 3—8.
4. Лук'яненко Д. Г., Поручник А. М. та ін. Управління міжнародною конкурентоспроможністю в умовах глобалізації економічного розвитку: Монографія: у 2 т./ За заг. ред. Лук'яненка Д. Г., Поручника А. М. : КНЕУ. К.: 2006, Т. 1. — 812 с.; Т. 2. — 592 с.
5. Леонтьев В. Экономическое Эссе. Теории, исследования, факты и политика: Пер. с англ.— М.: Политиздат, 1990. — 415 с.
6. Макогон Ю. В. Механізм регулювання зовнішньоекономічної діяльності підприємств і організацій. — Донецьк, 1994. — 40 с.
7. Ноговицын А. В. Мировой рынок высокотехнологичных товаров: конкурентные позиции Украины и Китая / Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених. — Вип. 6. — К.: ВГЛ «Обрії», 2008. — С. 32—35.

8. *Портер М.* Конкуренція / Майкл Портер ; пер. з англ. — М.: Издательский дом «Вильямс», 2006. — 608 с.

9. *Циганкова Т. М., Петрашко Л. П., Кальченко Т. В.* Міжнародна торгівля: Навч. посібник. — К.: КНЕУ, 2001. — 487 с.

10. Веб-сайт Держкомстату України: www.ukrstat.gov.ua // Експрес-випуск від 15.02.2011р. № 25.

11. Проект загальнодержавної цільової програми розвитку промисловості України на період до 2017 року.

12. *Пустовойт О.* Кількісна і якісна складові економічного розвитку України: управлінські аспекти // Економіка України. — 2006 — С. 20—26.

Статтю подано до редакції 21.04.11 р.

УДК 339.942 (477+510)

В. В. Черкасова, аспірантка,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНІ ПРІОРИТЕТИ УКРАЇНИ У СПІВРОБІТНИЦТВІ З КНР

АНОТАЦІЯ. У статті висвітлено стан торговельного співробітництва між Україною та Китайською Народною Республікою та сформульовано пріоритетні напрямки їх партнерства.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: торговельно-економічні відносини, експортно-імпортні операції, українсько-китайське співробітництво, інвестиції.

АННОТАЦИЯ. В статье отражены состояние торгового сотрудничества между Украиной и Китайской Народной Республикой, а также сформулированы приоритетные направления их партнерства.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: торгово-экономические отношения, экспортно-импортные операции, украинско-китайское сотрудничество, инвестиции.

ANNOTATION. The article includes the main data about trade cooperation between Ukraine and the Peoples Republic of China and priority directions of partnership are formulated.

KEY WORDS: trade and economic relations, export-import transactions, the Ukrainian-Chinese cooperation, investment.